

[Indenrigsministeren]

Nå ja, man kan jo opfatte det, som man vil, og hr. Dohrmann har en ganske speciel måde at opfatte tingene på. Jeg har ikke på noget tidspunkt talt om, at man skulle anskaffe de dyreste arkitekttegnede møbler eller noget som helst i den retning. Jeg har heller ikke sagt, at man skal bekæmpe arbejdsløsheden ved at købe arkitekttegnede møbler. Men jeg har sagt, at jeg har tillid til kommunerne og de folkevalgte, der står under ansvar over for deres vælgere. Det er den tillid, jeg har. Den har hr. Dohrmann åbenbart ikke.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af skriftlige spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folkeinget:

Tyroll: Spm. nr. 113 og 152

Nauerby: Spm. nr. 118

Thorndahl: Spm. nr. 121

Yvonne Herlov Andersen: Spm. nr. 128

Glistrup: Spm. nr. 131 og 149

Ivar Hansen: Spm. nr. 134

Ole Henriksen: Spm. nr. 136

Voigt: Spm. nr. 143

Maisted: Spm. nr. 147 og 162

Dohrmann: Spm. nr. 156

H. C. Hansen: Spm. nr. 160

Poulsgaard: Spm. nr. 163

Honoré: Spm. nr. 164

Arnkil Jorgensen: Spm. nr. 166

Spørgsmålene og besvarelserne vil blive optaget i Folketingstidende.

Til *arbejdsministeren* (1/11 77) af:

Tyroll (VS):

»Med hvilken begrundelse har arbejdsdirektoratet fundet, at en arbejdssogende har været uden en i arbejdsløshedslovens forstand fyldestgørende grund til at undlade at overtage et arbejde, når der på anvisningstidspunktet ikke forelå overenskomst for arbejdet og den pågældende, der fik anvist arbejdet, ikke vidste, hvad betalingen ville blive?«

(Spm. nr. 113).

Begrundelse.

I tilfælde af at der ikke er aftaler for, hvorledes et arbejde skal betales, kan man efter almindelige retsregler ikke pålægge folk at udføre et arbejde, uden at de ved, hvad betalingen er herfor. Det medfører endvidere i fagretlig forstand, at en arbejdsstandsning ikke i disse tilfælde, som ellers, skal varsles. Arbejdstageren kan vægre sig ved at påbegynde det pågældende arbejde.

I en sag – journal nr. D 81 1288/76 – behandlet af arbejdsdirektoratet foreligger der et sådant tilfælde, som skal citeres her:

»Det fremgår af indberetningen, at pågældende, der er ikke-uddannet assistent, krævede en timeløn på 30 kr., mens den tilbudte løn var 17 kr. i timen.

Direktoratet har bragt i erfaring, at den overenskomst, der skulle gælde for det omhandlede arbejde fra 1. april 1976, ikke var underskrevet på anvisningstidspunktet, men at pågældende, såfremt hun havde overtaget arbejdet, ville have fået lønregulering med tilbagevirkende kraft, når overenskomsten forelå.

I denne anledning skal man meddele, at direktoratet under hensyn til det anførte finder, at pågældende ikke har haft en i arbejdsløshedslovens forstand fyldestgørende grund til at undlade at overtage det omhandlede arbejde, jfr. arbejdsløshedslovens § 63, stk. 1, nr. 1. Som følge heraf vil der være at idomme hende 5 ugers karantæne fra den 14. juni 1976 at regne. Såfremt der er udbetalt dagpenge, udbeder man sig oplysning om tilbagebetalingskravets størrelse.«

Efter dette skulle det være klart, at den pågældende arbejdsledige ikke idommes karantæne for at have vægret sig ved at arbejde til 17 kr. i timen, men derimod til en løn, som ikke kunne fastslås på anvisningstidspunktet. En klar følge må være, at den pågældende er berettiget til arbejdsvægning.

Besvarelse (21/11 77):

Arbejdsministeren (Auken):

Arbejdsministeriet har udbedt sig en udtalelse fra arbejdsdirektoratet, som har oplyst, at vedkommende arbejdsformidlingskontor den 14. juni 1976 anviste det pågældende